

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Originvm Monasticarvm Libri IV.

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1620

Cap. XXXV. Ordo Cartusianorum, à S. Brunone excitatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11249

Est autem Crypta Ferrata, vulgo Grossa Ferrata, apud Tusculum urbem sita, caput monasteriorum ord. S. Basili per Italiam.

Sunt & in Hispania aliquot cœnobia monachorum ord. S. Basili, Latina lingua in sacris utentium.

CAPUT XXXV.

Ordo Cartusianorum, à S.

Brunone excita-
tus.

Bruno Coloniæ Agrippinæ claris parentibus ortus, dum Lutetiæ Parisiorum litteris operam nauaret, horrendo prodigo ad religionem conuersus est. Cùm enim Doctoris cuiusdam litteratura & moribus eximij defuncti exequiæ in Ecclesia celebrarentur, illaque verba, *Responde nubi, quantas habeo ini-quitates, decatarentur, mortuus, omnibus qui aderant audientibus & stupentibus, capite eleuato, alta & horrenda voce dixit, Iusto Dei iudicio accusatus sum, caputque reposuit. Dilata in crastinum sepultura, totaque penè ciuitate confluente, ubi ad eadem verba ventum est, is rursum capite erecto ait, Iusto Dei iudicio indicatus sum. Omnibus spectaculum admirantibus, placuit diem tertium expectare;* quo adueniente, repetitis exequiarum preci-

N 5 bus

bus, ad eadem verba defunctus attollens caput, dixit, *Iusto Dei iudicio condemnatus sum.* Quæ res inter cæteros Brunonem, qui præsens tanto spectaculo interfuerat, ita perterrituit, ut accersitis Sodalibus *Landuno*, *Stephanis* duobus, *Hugone*, qui solus erat sacerdos, *Andrea & Guarino* laicis, longa oratione persuaserit, inter alia illud *Gregorij Papæ adducens*, *Qui pœnitenti veniam spopondit, peccanti diem crastinum non promisit*, ut mox sæculo dicentes vale, locum peterent pœnitentiæ. Quare ad *Hugonem* *Gratianopolitanum* Antistitem venientes, locum cum benedictione intra altissimos montes, *Cartusiam* nomine obtinent: ibique vitam sub Brunonis disciplina angelicam duxerunt. Euocatur interea Bruno à *Gregorio II.* Pontifice, qui eius discipulus fuerat, socijs eius recessum ægrè ferentibus & flentibus, quibus postea *Landuinus* præfectus fuit. Bruno autem Episcopatu Rotomagensi recusato curia pertæsus, cum socijs in Calabriam proficiuntur, & in Turrensi solitudine Scyllacienfis dicecetis, aliquandiu vitam egit: donec *Rogarius Comes Calabriæ*, fama sanctitatis traçetus, ad eum visendum veniens, basilicam S. Mariæ & S. Stephani, cum adiacentibus prædijs ei largitus est; quam S. Bruno impensis à Comite suppeditatis magnifice extruxit. His & alijs rebus gestis, multisque clarus miraculis, sanctus vir vitæ terminum adesse præsens,

Anno
1084.

tiens, conuocatis fratribus, & totius vitæ suæ cursu enarrato, eos ad obseruantiam regulæ hortatus prid. Nonas Octobris anno salutis nro. efflauit animam, in æde S. Stephani sepultus. Ad cuius tumulum fons viuus scaturit, adeò morbidis salutaris, ut cæci visum, surdi auditum, muti loquela, leprosi munditiem, & varijs alijs morbis oppressi sanitatem inde receperint.

In Diuos relatus est à Leone X. Papa.

De Carthusianorum ordine, monasterijs, ac viris doctrina illustribus scripsere Petrus Dorlandus, Petrus Sutor, Arnoldus Bostius, Theodorus Petreius, Aub. Miræus, & alij.

C A P V T XXXVI.

De Sanctis ac Beatis ord. Cartusianorum.

S. Hugo, Episcopus Cratianopolitanus, & in ordine Cartusiano fundando cooperator an. 1132. die 1. Aprilis obiit, ab Innocentio II. in Diuos relatus. Exstat vita eius apud Surium, per Guidonem Castrensem, V. Generalem Præfectus ord. Cartusiani.

S. Anthelmus, primùm Cartusianus, postea Bellicensis Episcopus, an. 1162. viuere desit, Rom. Martyrologio ad diem 26. Iunij adscriptus: exstatque vita apud Surium.

S. Hu-